

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U OSIJEKU
BROJ: KT-42/96

Osijek, 21. svibnja 1996.g.

JP/AL

ŽUPANIJSKOM SUDU U

O S I J E K U

Temeljem članka 41. stavak 2. točka 3. Zakona o
krivičnom postupku, podižem

O P T U Ž N I C U

protiv:

ŽARKA TKALČEVIĆA, sina Stjepana i Mande rođ.
Cvitković, rođ. 28. 10. 1966. g.
u Virovitici, s prebivalištem u
Slatini, ul. Kralja Zvonimira br.
246, Hrvata, drž. RH, instruktora
vožnje, neoženjenog, završio
srednju vojnu školu, bivši oficir
JNA u činu poručnika, sada u
pristvoru županijskog suda u
Osijek od 26. siječnika 1996.
godine od 8,00 sati,

- da je:

u razdoblju od 1. rujna do 18. studenog 1991. godine,
na području Negoslavaca, za napada tzv. četničkih
paravojskih postrojbi na Republiku Hrvatsku stvaranja
tzv. "Velike Srbije", kao potporučnik tzv. ~~četničke~~ zapovjednik
voda minobacača cal. 120 mm zamjenik zapovjednika topničke
postrojbe u sastavu pješadijskog bataljuna ga. brigade iz
Beograda, protivno odredbama članka 48. i 49. Dopunskog
protokola uz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. godine,
o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I.) i
protivno odredbama članka 13. do 16. Dopunskog Protokola uz
Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava
nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II.) zapovijedao
vojnicima da sa vatrenog položaja iz opisanib minobacača pucaju

svakodnevno na dio grada Vukovara - Mitnicu, bez izbora vojnih ciljeva, pri čemu je od ispaljenih granata poginuo i ranjen velik broj civila, a razrušeno i uništeno mnogo kuća, stanova, privrednih i kulturnih objekata, kao i počinjena točno neutvrđena materijalna šteta velikih razmjera,

dakle, kršeći pravila međunarodnoga prava za vrijeme rata naredio da se izvrši napad na civilno stanovništvo i naselje i da se civilno stanovništvo ubija,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

STOGA PREDLAŽEM

1) da se održi glavna rasprava pred krivičnim vijećem Županijskog suda u Osijeku,

2) da se na glavnu raspravu pozove i ispita kao okrivljeni **ŽARKO TKALČEVIĆ (14-16)**, te pozovu i saslušaju svjedoci **MILAN FRANJEVIĆ (37-38)**, **MELITA ŠTIMAC (48-49)**, **PILIP KARAULA (50-51)**, i **ŽELJKO MIŠČEVIĆ (52-53)**,

3) da se na glavnoj raspravi pročita izvješće o lišavanju slobode i privođenju (3), uvjerenje o imovnom stanju okrivljenog (34), i izvod iz prekršajne evidencije za okrivljenog (43),

4) da se temeljem članka 182. stavak 1. ZKP p r i t u o r protiv okrivljenog p r o d u l j i.

O b r a z l o ž e n j e:

Policijska uprava vukovarsko-srijemska - Odjel kriminalističke policije podnio je dana 26. ožujka 1996. godine krivičnu prijavu broj 511-15-04/11-10-Ku-03/96 protiv okr. **Žarka Tkalčevića** zbog krivičnog djela iz članka 120. stavak 1. OKZ RH.

Prema navodima u krivičnoj prijavi i dokazima uz krivičnu prijavu proizlazi sumnja da bi **Žarko Tkalčević** u razdoblju od 1. rujna do 18. studenog 1991. godine na području Negoslavaca kao pripadnik tzv. JNA u sastavu pješadijskog bataljuna gardijske brigade iz Beograda sudjelovao u topničkim napadima na Vukovar i po naselju Mitnica, na način da je izdavao

naređenja za otvaranje vatre iz topničkog oružja, i tom prilikom prouzrokovao velike civilne ljudske žrtve i materijalna razaranja.

Na temelju krivične prijave i priležne dokumentacije pokrenuta je istraga protiv Žarka Tkalčevića zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKZ RH, pa je tijekom istrage utvrđeno činjenično stanje iz dispozitiva ove optužnice.

U svojoj obrani okrivljeni Žarko Tkalčević navodi da je završio srednju vojnu školu u Sarajevu i Zadru a Vojnu akademiju u Beogradu 1989. godine i da je dobio čin potporučnika. Početkom srpnja 1991. godine postaje zamjenik komandira minobacačke baterije cal. 120 mm u kasarni "Maršal Tito". U rujnu 1991. godine sa svojom baterijom krenuo je u pravcu Vukovara. Sjeća se da su prošli kroz Tovanik, Negoslavce, te su otišli na položaj ispred Negoslavaca prema Vukovaru. Jedinica u kojoj je on bio zamjenik komandira brojala je 6 minobacača cal. 120 mm. Pucali su prema Vukovaru a dnevno su ispaljivali 50 do 100 granata. Vezom su dobivali naređenja da pucaju na Mitnicu. Nakon pada Vukovara vratio se u Beograd.

Baterija u kojoj je bio okrivljeni brojala je 80 ljudi. Zapovjednik baterije određivao je cilj, daljinu, dok je on kao zamjenik zapovjednika baterije prenosio zapovijedi desetarima i kontrolirao ih da li su zapovijedi izvršene. Dana 21. veljače 1992. godine dobio je čin poručnika.

U svibnju 1992. godine samovoljno je napustio tzv. JNA.

Obrana okrivljenika je neosnovana.

Tijekom istrage saslušani su svjedoci Milan Franjević, Željko Mišćević, Melita Štimac i Filip Karaula.

Svjedok Milan Franjević je služio vojni rok u Beogradu u kasarni "Maršal Tito". Okrivljeni je bio potporučnik u I vodu. U rujnu 1991. godine njihov vod je krenuo iz Beograda ali on nije znao kuda. Došli su na paljbeni položaj i rekli su im da je to okupacija. Nakon 2 do 3 tjedna saznao je od okrivljenog da se nalaze u Negoslavcima nedaleko Vukovara i da pucaju u pravcu Vukovara i to na Mitnicu. Okrivljeni Žarko Tkalčević naređivao je i koordinate i paljbu kao i ostali zapovjednici. Pucali su iz minobacača cal. 120 mm i to puno danju i noću.

Okrivljeni Žarko Tkalčević pomogao je njemu i Željku Mišćeviću da pobjegnu iz tzv. JNA kada su se vratili u Beograd.

Željko Mišćević je vojsku služio 1991. godine u Beogradu u kasarni "Maršal Tito". Tamo je upoznao i okrivljenog Žarka Tkalčevića koji je bio poručnik a bio je komandir voda i njegov zapovjednik. Cijela jedinica je navodno krenula na vojnu vježbu, te su došavši na teren ukopali minobacače i pucali iz njih. Koordinate za gađanje dao je kapetan Jašarević a okrivljeni

Žarko Tkalčević im je prenosio te zapovijedi. Kada je išao u selo saznao je da su to Negoslavci. Budući da su mu pukle ušne opne prebačen je u Vojnu bolnicu u Beograd.

Okrivljeni Žarko Tkalčević pomogao je njemu i Milanu Franjeviću da pobjegnu iz tzv. JNA.

Svjedok Melita Štimac je stanovnik Vukovara i to naselja Mitnica. Neprekidno je Mitnica bombardirana i to iz pravca Negoslavaca, vojarne, Dunava, groblja, Vučedola. Na Mitnici nije bilo vojnih objekata već su živili samo civili. Za vrijeme rata poginuli su njeni susjedi Milan Vukinić, Franka Brešić, njen sin i snaha i Tomo Badel, a ranjeni su Štimac Tomislav i njegova supruga. Nakon okupacije Mitnice, kada su ih tjerali prema Bugarskom groblju vidjela je da je Mitnica srušena sa zemljom.

Pilip Karaula je bio zamjenik zapovjednika obrane Mitnice a onda je postao njen zapovjednik. Svaki dan je Mitnica granatirana i to počam od 24. kolovoza 1991. godine do 18. studenog 1991. godine. Pucalo se iz svih oruđa iz pravca Negoslavaca kao i drugih sela tako da je dnevno padalo od 5.000 do 10.000 granata. Razorena je škola, dječiji vrtić, starački dom, poginulo je puno civila, a cijela Mitnica je srušena.

Tijekom istrage nesporno je utvrđeno da je okrivljeni Žarko Tkalčević bio potporučnik tzv. JNA i to zapovjednik voda minobacača cal. 120 mm i zamjenik zapovjednika topničke postrojbe u sastavu tzv. pješadijskog bataljuna Gardijske brigade iz Beograda. U rujnu 1991. godine bataljun je upućen na ratište u Republiku Hrvatsku te se smjestio izvan Negoslavaca prema Vukovaru. Njegov zadatak je bio da prenosi zapovijedi desetarima. Znao je da se puca po Mitnici i to dnevno je ispaljeno od 50 do 100 granata. Okrivljeni navodi da je prilikom prolaska kroz sela vidio da su uništena. Okrivljeni Žarko Tkalčević je znao da se djeluje po civilnim objektima jer na svakodnevno granatiranje nije im uzvraćeno vatrom. On je znao jačinu i posljedice vatrenog djelovanja, da svako vatreno djelovanje izaziva razaranje, uništavanje imovine i ranjavanje i ubijanje civila.

Prema tome nedvojbeno proizlazi da su granate ispaljene po naređenju okrivljenika padale po naselju Mitnica i svim onim posljedicama koje su navedene u činjeničnom opisu optužnice. Optuženiku je poznato da u naselju žive civili, kojim je zajamčena zaštita Ženevskim konvencijama, pa je ipak i dalje naređenja da se borbeno djeluje, a posljedice toga su bile brojne civilne žrtve te rušenje civilnih objekata.

Optuženikovo postupanje protivno je odredbama članka 48. do 54. Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I.) i članku 13. do 16. Dopunskog Protokola uz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II.).

potpuno i djelomično uništili više obiteljskih kuća, stanova, gospodarskih objekata, pričinjena je materijalna šteta velikih razmjera. Optuženik je kršeći pravila međunarodnog prava počinio krivično djelo koje sadrži sve elemente bića krivičnog djela ratnog zločina opisanog u članku 120. stavak 1. OKZ RH.

Slijedom izloženog optužnica je opravdana i na zakonu osnovana.

Predlažem da se protiv ŽARKA TKALČEVIĆA produlji p r i t v o r jer postoje razlozi iz članka 182. stavak 1. ZKP.

PRILOG: spis Kio-182/96

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

BISERKA TRENESKI

